

[Viggo Starcke.]

kil Kristensen var enige om, at det, det gjaldt om, var at nedsætte den økonomiske aktivitet, og jeg har hørt lignende udtalelser fra det ærede regeringsparti. Hvad er det for noget med en nedsat økonomisk aktivitet? Jeg synes, det er helt op og ned, for det må dog betyde, at man gennem kunstige foranstaltninger vil tvinge befolkningen til at arbejde mindre, producere mindre, således at man skaber mindre rigdom og gør samfundet fattigere på realværdier. Der er i realiteten kun tre måder, samfundet kan blive rigere på. Den ene måde er netop at producere mere og skabe gunstige vilkår for produktionen, den anden er at skabe gunstige vilkår for handelen, så den bliver i stand til at købe fordelagtigt og sælge fordelagtigt, og den tredje er at spare i stedet for at forbruge.

Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen undrer sig over, at befolkningen ikke vil spare. Jeg må sige, at når der trods den høje indkomstskat på det, befolkningen tjener ved sit arbejde, trods formuebeskatning og arveafgifter, som man også må regne med, trods den stadig gentagne inflation og de stadig gentagne kronenedskæringer — det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen var jo selv i 1949 medskyldig i nedskæring af kronen — stadig er mennesker, der vil spare op, er det udtryk for, hvor dybt rodfæstet spareinstinktet er i den danske befolkning. Man kan ikke sige, at lovgivningsmagten har begunstiget opsparingen i nogen retning.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard sagde desuden, at de militære udgifter havde meget stor betydning for landets økonomi og var en af årsagerne til de valutavanskeligheder, vi er inde i i øjeblikket. Det er rigtigt, at de militære udgifter ikke kan kaldes produktive, medmindre de virker til forebyggelse af krigsødelæggelser og besættelser, som vil være endnu kostbarere; men det ærede medlem glemmer et par ting, nemlig at Danmark vist er det land i Europa, der har de laveste forsvarsudgifter pr. hoved, og at Danmark vistnok er det land i Europa, der udefra modtager den største hjælp pr. hoved. Forklaringen på det specielle danske valutakludder kan altså ikke ligge i de militære udgifter, og det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard skal være meget forsigtig med at drage dette frem, idet man jo erin-

drer, hvor stærk tilhænger han i sin tid var af, at Danmark sammen med Sverige og Norge skulle føre en forsvarspolitik, hvis forudsætning var, at Danmarks militæruddgifter skulle op på højde med Sveriges, som ligger adskilligt højere end Danmarks.

Jeg vil gerne sige tilsidst, at jeg synes, den diskussion, som føres her, går uden om det virkelige problem, det, som interesserer befolkningen, og som er af betydning for erhvervslivet: standsningen af den falske købekraft, udpumpningen af penge, som der ikke ligger produktion bagved. Det er der, hele hemmeligheden ligger i den nuværende vanskelige situation.

Erik Eriksen: Jeg skal forsøge at holde mig til nogle enkelte af de ting, de højtærede ministre fremførte.

Jeg skal begynde med at sige, at jeg tror, det er gået mange her i salen og andre steder, som det gik mig: vi blev en lille smule forbavsede over tonen i den højtærede statsministers tale. Den højtærede statsminister taler ganske vist meget, men alligevel synes jeg, der var grund til at studse over det. Den højtærede statsminister sagde, altså med denne særlige tone, at vi havde nægtet forhandling, venstre havde intet konkretiseret. Den højtærede finansminister spurgte, om venstre ikke var interesseret i amtsskatternes nedsættelse. Hvorfor er det ikke allerede taget med i udvalget, spurgte den højtærede finansminister. Det er den samme finansminister, der kom til udvalget og sagde: Hør, skal vi nu ikke være enige om at skubbe alt det ud, som kan skubbes ud, som ikke er hastesager? Det bøjede vi os for, idet vi dog gjorde opmærksom på, at der var visse problemer, vi gerne ville have behandlet først. Jeg synes, denne fremgangsmåde taler for sig selv.

Vi har ikke skitseret noget, siges der. Må jeg ikke i al beskedenhed spørge den højtærede statsminister, der har erklæret sig for tilhænger af besparelser, hvad han har foreslået i så henseende, der betyder noget. Forholdet er det, at den højtærede statsminister er meget ængstelig for at foreslå noget som helst. Der er fra vor side peget på, at anlægsudgifterne kunne strækkes — det nævnte jeg i mit lille indlæg for et øjeblik siden. Jeg har peget på børne-